

REPETA

A Lakoma fesztiválújság múltidéző ünnepi melléklete a XX. Egressy Béni Országos Színhátszó Fesztiválon

I.szám, csütörtök

2018. október 18..

FŐDÍJ 2007 Pokolian angyali mese no meg a házmester

Török Szabolcs
Lakoma 2007
2. szám

A darab első öt percéről ugyan lemaradtam, de hamar be tudtam kapcsolódni a történetbe.

A szereplők lazán, könnyedén rázták le magukról a kezdeti lámpalázat, és szépen, fokozatosan szőtték a közönség köré humorral teli hálójukat. Az esemény pörgős volt, az egyes karakterek villogni tudtak, feltehetően a remek szereposztás miatt. A srácok bátran játszottak a hangjukkal, és mint kiderült, kiválóan tangóznak. A fiatalabb lányok játékosak voltak, a kicsit idősebbek ügyesen használták nőiességüket, és gonoszkodni is valóságghűen tudtak. Az éneklést ügyel-bajjal mindenki megoldotta, sőt helyenként akadtak kimondottak fülbemászó dallamok és hangszínek. A két angyal kontrasztja külön szint vitt a darabba, a házmester, a kéményseprő és a meseszereplők mindmind fokozták a hangulatot, amit a közönség egyre erőteljesebb hahotával és tapssal honorált.

Összességében egy remek nyitóelőadást láthattunk, melyre kellemes szájjal gondolhatunk majd vissza.

Életműdíjak

(Mics Károly-díj, illetve Egressy Béni Fesztivál-díj)

2004

Mics Károly (Ipolynyék)

2005

Kiss Péntek József (Komárom)

2006

Mázik István (Fülek)

2007

Jarábik Gabriella (Dunaszerdahely)

2008

Papp Ferdinánd (Királyhelmec)

2009

Juhász Mária (Nána)

2010

Záhorszky Elemér (Érsekújvár)

2011

Vas Ottó (Ipolyság)

2012

Csák Etelka (Losonc) és Mihályi Mária (Rozsnyó)

2013

Szvorák Zsuzsa (Fülek)

2014

Balík Judit (Ipolynyék)

2015

Illésné Popália Irén (Királyhelmec)

2016

Bodon Andrea (Kassa)

2017

Boda Ferenc (Buzita)

Indulatok fortyogó vulkánja

Kozsár Zsuzsanna
Lakoma 2012
4. szám

Hamisítatlan székelnyugalomnak voltunk tanúi a Garamvölgyi Színpad előadásában. Nem csupán a tökéletes díszlet-jelmez miatt, hanem a szereplők játéksztílusa miatt is. Sőt, leginkább emiatt. Ahogy a székel ember se siet sehová – legalábbis ezt a sztereotípiát ismerjük –, ők sem siettek, megfontoltak maradtak és legtöbbször higgadtak, és ettől valahogy mindvégig jelen volt a játékban egyfajta feszültség, mely mélyen rejlő fájdalmakat sejtetett. Ezek az emberek szerettek és szenvedtek, és bár látszólag egy számár körül forgott a történet, melynek jelenlétét a falu lakói vérlázítónak tartották, a valódi dráma valahol máshol, egész mélyen volt. Hadd emeljem ki Ambrus bátyó valódi, hiteles gyászát, és szívének nagyságát, ahogy a két évtizede eltemetett gyermekét szereti, nevelgeti gondolatban továbbra is. Ez a parttalan szeretet a bonyodalmak okozója, ám végül jóra fordul minden, titkok és félreértések kerülnek napvilágra, és a helyére simulnak a dolgok. És bár megnyugodva állok fel a helyemről, sokáig ott motoszkál még bennem az a sok indulat, mely mindvégig fortyogott a felszín alatt, sőt időnként ki is tört – és melyet a társulat letisztult eszközökkel, nagyon jól mutatott be.

FŐDÍJ 2012

Sok szoknyában a szőlőhegyen

Kozsár Zsuzsanna
Lakoma 2012
4. szám

Nagyon nem tudnak énekelni, és milyen vígan teszik! Ahogy minden mást is. Vígan játsszák el a szőlőhegyen kapáló parasztok különböző szívbeli bonyodalmaikat, Rozika lopótökös problémáitól kezdve a gazda és sokszoknyás felesége házassági gondjain át, a szolgálólány és a tehénre áhító parasztleány évődéséig, és az úri ficsúr bujkálásáig a hatalmas hordóban. Minden rendben van ebben a röpke Móricz-műben: a nánaiaktól megszokott, nagyon egységes, kicsit felnagyított, eltorzított játékstílus, az apró poénok, az egymásra figyelés, a hangulat – és a közönség nevetésre ingerlése, mely ingernek a nagyérdemű bizony ritkán tud ellenállni. Mozog itt a rekeszizom egyfolytában, az ember végigneveti ezt a mesterien kidolgozott és előadott bohó tréfát. Pergős, könnyed előadás, a nánaiaktól megszokott, legfelső szinten. Pedig táncolhatna borotvaélen, elég lenne még két poénnal több, hogy már ne működjön az egész, hogy már túl legyen játszva és kényszeredetté váljon – de ilyesmi a nánai csapattal nem fordulhat elő, mert a legeslegnagyobb tehetségük épp abban rejlik, hogy pontosan tudják, hol a határ, mit meddig feszíthetnek. No de addig aztán feszítik is! Bravó!

**„A színház nem földi színtér!
A Színház menedék. Csodák világa.
Lehetsz ott királynő, császár és szolga,
bohóc és kurtizán.
Veled ott minden megtörténhet.
Meghalhatsz.
Újjászülethetsz.
A színház: szerelem!
Örökké tartó láz.”**

Polgár Ernő

Kedves Színjátzók!

Nagyon nagy örömmel veszek részt minden évben az Egressy Béni Színjátzó Találkozón, már 20 éve.

Egressy Béni Sajókazincon (ma Kazincbarcikán) született, 1814. április 21-én. Úgy hozta a sors, hogy Szepsiben, Abaúj megyében vállalt segédtanítói hivatalt, innen van a két település közötti kapcsolat. Ezért társrendezőként Kazincbarcika Város Önkormányzata vállalta a megtisztelő feladatot, hogy a verseny fődíját adja.

Mire emlékszem vissza szívesen?

20 év sok idő, és sok előadást néztem végig, csodáltam a szereplők és rendezők felkészültségét. Tavaly a füleki diákszínjátzók Kristóf Ágota A nagy füzet című regényét dolgozták fel. Nagyon megdöbbenett a háború borzalmairól szóló előadás. A csécsi hagyományörző kör is emlékezetes előadást nyújtott, vidám életképeket adtak elő a régi falusi emberek életéről: kukoricafosztást, virrasztást.

Szeretném megemlíteni, hogy Szepsi város, Buzita és a Csemadok Kassa környéki Választmánya nagyon jó házigazda. Gratulálok az elért eredményekhez. Boldog születésnapot kívánok és még sok sikeres előadást!

Dienes Mária
a Kazincbarcikai Egyesületek Fóruma elnöke

Hajrá, „Egressy”!

Most, hogy „nagykorú” lett az Egressy, örömmel állapítom meg: nem volt meddő igyekezet, amikor húszvalahány éve a Pódium Színházi Társaságban úgy döntöttünk, a felvidéki kulturális találkozót ki kell terjeszteni kelet felé is. Így került az országos szavalóverseny Rimaszombatba, a falusi színjátszók fesztiválja Királyhelmecre. Igaz, itt csak egyszer volt, majd Szepsiben és Buzitán talált igazi otthonra ez szemle. Nem lehettem mindig személyes résztvevője a fesztiválnak, de igyekeztem figyelni az eseményekre. Ám nem tudok most egyetlen emlékezetes eseményt kiragadni. Nekem mindig az volt az öröm, ha a szereplők között – színjátszóként, rendezőként, szervezőként – olyan kassai iparistákat fedezhettem fel, aki diákkorukban az én ösztönzéseimre tették meg első lépéseiket a „világot jelentő deszkákon”, az IKSZ-ben. Szerencsére elég sokan vannak. Hát még ha díjat is kaptak!

Nekem ezért fontos az „Egressy”.

Pásztó András

A színház óriási igénybevétel, olyan, mint egy gyár, ahol az ember aláveti magát mindennek.

Részese egy rendszernek, egy alkalmazott, annak minden jó és kevésbé jó hozadékaival. Ez nagyon nagy áldozatokkal is jár, de egyben sokat is ad.

Kamarás Iván

A SZÍNHÁZ NEM ÉLETRE- HALÁLRA, HANEM CSAK ÉS KIZÁRÓLAG AZ ÉLETRE SZÓL. NEM SZABAD BELEHALNI.

Böhm György

Repeta - 1. szám
Szepsi, 2018. október 18., csütörtök
Összeállította: Kozsár Zsuzsanna
Tördelő: Tóth Emese
Fotók: archívum, internet